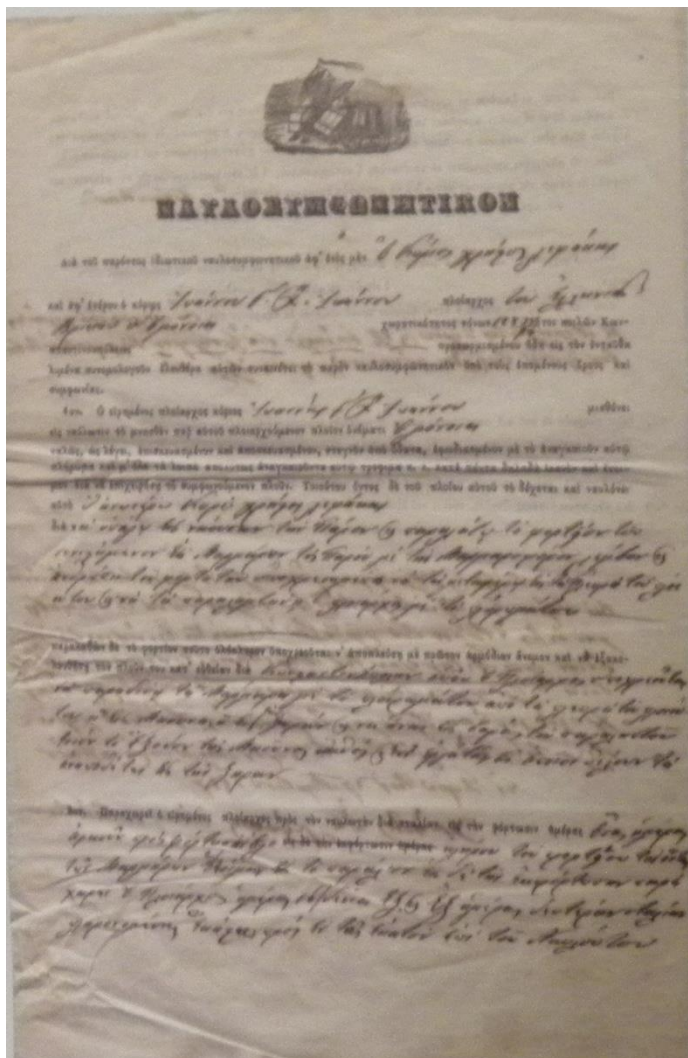
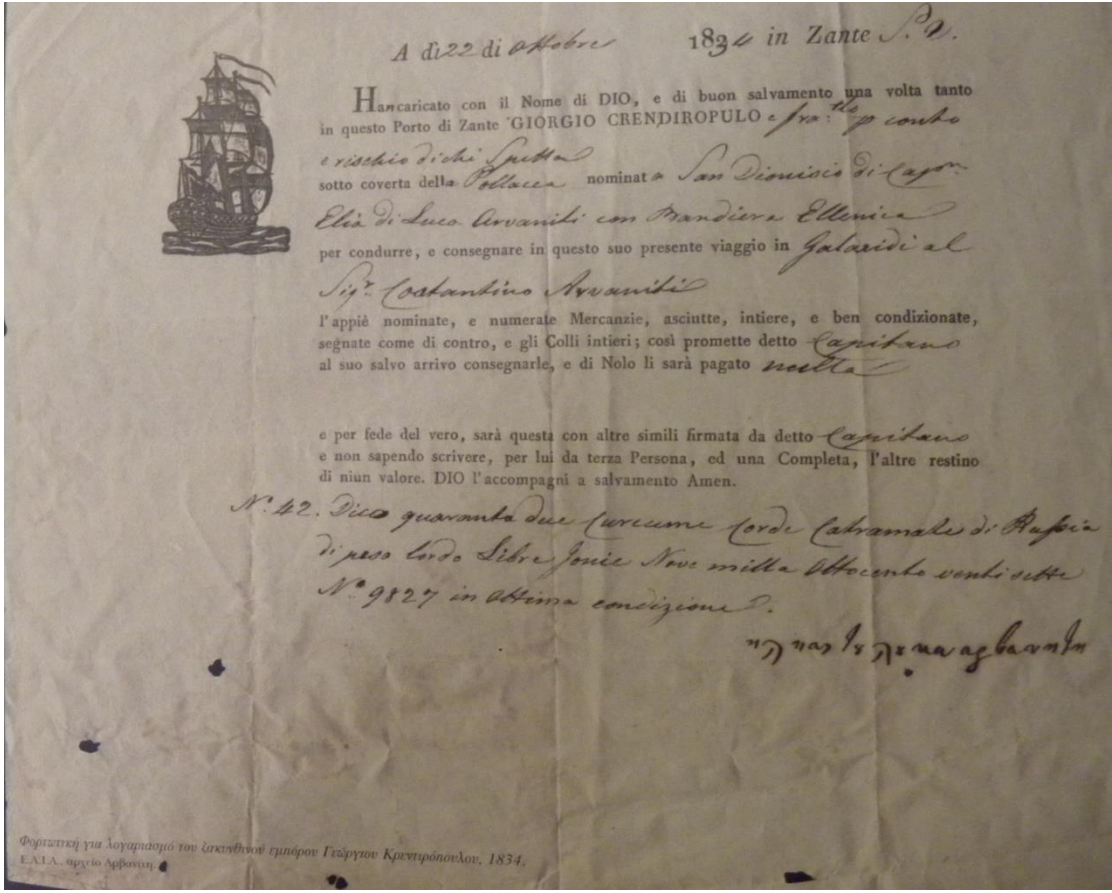
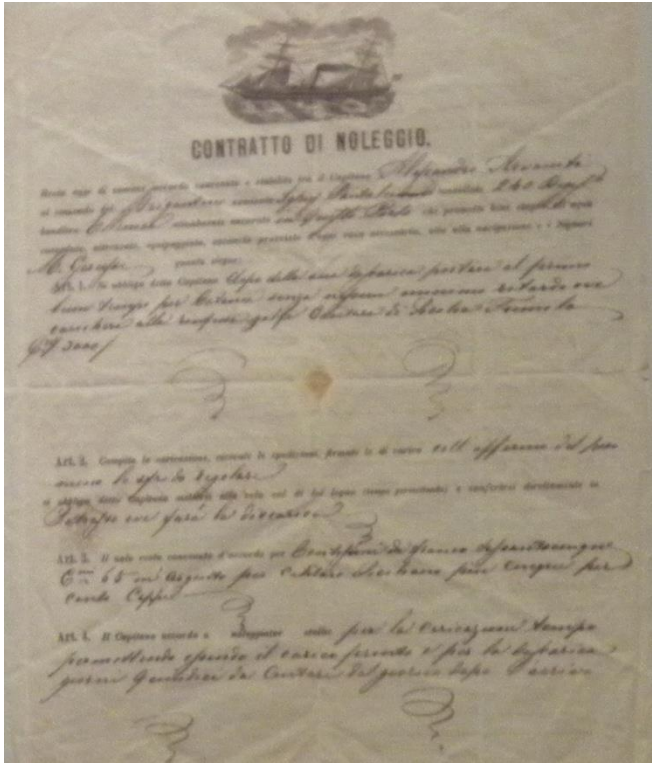

Τα ναυλοσύμφωνα ήταν τυποποιημένα έγγραφα τα οποία επικύρωναν τις συναλλαγές οι οποίες λαμβαναν χώρα σε σχέση με ένα πλοίο. Η μορφή των εγγράφων ήταν τυποποιημένη καθώς έτσι επιταχυνόταν η διαδικασία των συναλλαγών. Με παρόμοιο τρόπο δημιουργήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν τα φορτωτικά έγγραφα για κάθε πλοίο. Τα ναυλοσύμφωνα και οι φορτωτικές ήταν τυποποιημένα στα ιταλικά, ελληνικά, γαλλικά και αγγλικά ήδη από τα πρώτα χρόνια του 19ου αιώνα. Με τα ναυλοσύμφωνα έκλειναν ουσιαστικά οι συναλλαγές και με τις φορτωτικές παραλάμβαναν και παρέδιδαν το φορτίο του κάθε πλοίου. Ο καπετάνιος ενημέρωνε τον πλοιοκτήτη για τα συμβάντα αυτά από κάθε λιμάνι μέσω αλληλογραφίας.

Ναυλοσυμφωνητικό του πλοιάρχου Νικολάου Μαυρομάτη για μεταφορά φορτίων από το Ταϊγάνιο της Αζοφικής, 1830, Ναυτικό Μουσείο Οίας.

Πηγή: Χαρλαύτη, Τζελίνα, Πλωτό. Έλληνες καρaboκώρηδες και εφοπλιστές από τα τέλη του 18ου αιώνα έως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, Αθήνα: Ε.Λ.Ι.Α., 2002.

